

ת"פ 912/09/16 - מדינת ישראל נגד אסחאק מור (עציר) תושבי איו"ש -בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 912-09-16 מדינת ישראל נ' מור(עציר)
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י המתמחה אירית אלפסי
נגד
הנאשם
אסחאק מור (עציר) תושבי איו"ש -בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד שלומי פצ'בסקי

27 אוקטובר 2016

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כללי:

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירות כניסה לישראל שלא כחוק, הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה פוחזת וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 29.8.16, בסמוך לשעה 7:42, הסיע הנאשם בסמוך לכביש 80, מאזור שטחי הרשות הפלסטינית ועד לאזור תל-ערד, שלושה תושבי הרשות הפלסטינית אשר שהו בתחומי מדינת ישראל שלא כדין. במעמד זה, משהבחין הנאשם במחסום משטרה שהוצב על כביש 80, ביצע פניית פרסה והמשיך בנסיעה מהירה שיש בה כדי לסכן חיי אדם לכיוון שטחי הרשות, כאשר כל אותה עת נידת משטרה דולקת אחריו. הנאשם נעצר לאחר שאחד מגלגלי הרכב התפוצץ, או אז נמלט מהרכב וברח מפני נידת המשטרה, עד שנעצר לאחר מרדף רגלי. בעשותו את המתואר לעיל, נכנס ושהה הנאשם בתחומי מדינת ישראל מבלי שהחזיק בידיו אישורים כדין וכן נהג ברכב ללא רישיון רכב, רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח כדין.

במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניה הכתובים לעונש הפנתה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם

ובכלל זה בטחון ושלום הציבור וכן פגיעה בריבונותה של המדינה. בהקשר זה עמדה על הסכנה הנשקפת לביטחון המדינה והציבור מפני שוהים בלתי חוקיים שאינם עוברים תחת עיני הרשויות, אף אם כניסתם בוצעה ממניעים כלכליים, וזאת בהתחשב במתיחות הבטחונית השוררת בארץ. דברים אלה מקבלים משנה תוקף כאשר אותם שוהים נוהגים ברכב בתחומי המדינה, באופן שיש בו כדי לסכן את המשתמשים בכביש.

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה זו ציינה את התנהגותו הפרועה על הכביש ואת החומרה שבמעשיו בשים לב להיעדרם של רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח ולנסיגתו להימלט מגורמי אכיפת החוק תוך סיכון חיי אדם. הלה סבורה כי מתחם הענישה ההולם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, הסעת שוהים בלתי חוקיים ונהיגה בפזיזות נע בין 13 ל-30 חודשי מאסר בפועל. ובעבירות של נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח נע מתחם הענישה בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל.

בגדרי המתחם, ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני, לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס כספי, וזאת בין היתר נוכח עברו התעבורתי המונה 12 הרשעות לצד הרשעתו בפלילים בעבירות שעניין כניסה לישראל שלא כדין והסעת שב"ח משנת 2010.

מנגד, בפתח דבריו ביקש ב"כ הנאשם לאבחן מקרה זה ממקרים אחרים תוך שהדגיש כי נסיעתו של הנאשם התמצתה בביצוע פרסה שלאחריה נעצר. לדבריו, הגם שנהיגתו של הנאשם מקימה עבירה פלילית שעניינה נהיגה פוזת, הרי שבפועל לא היה בה כדי לסכן חיי אדם. העבירה בוצעה בשעות הבוקר המוקדמות ב שטח הסמוך לכביש להבדיל מהכביש עצמו, ועל כן יש למקמה במדרג הנמוך. ביחס לעבירת הכניסה לישראל ביקש ליתן משקל לכך שמעשיו של הנאשם בוצעו באופן לא מתוכנן הואיל וזה אסף את שלושת השוהים בדרך, על פי בקשתם, וללא קבלת תמורה כספית. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציין כי הגם שלנאשם הרשעה בעבירות של כניסה לישראל והסעת שב"ח, הרי שמדובר בהרשעה אחת משנת 2010. לדבריו, יש לתת את הדעת כי בעבר הותר לנאשם להכנס לתחומי המדינה. הלה ביקש להתחשב בפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם. לאור האמור, ביקש להטיל על הנאשם עונש בן חודשי מאסר בודדים. הנאשם מצידו, בדבריו לעונש, ביקש הנאשם להתחשב בעובדת היותו אב ל 11 ילדים הנשוי לשתי נשים ומתגורר עם אמו, וכן למצבו הרפואי שאינו שפיר.

דין והכרעה:

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

במעשי הנאשם גלומה פגיעה במספר ערכים מוגנים. ככל שהדבר נוגע לעבירת השב"ח הערך החברתי המוגן העומד בבסיס העבירה של איסור הכניסה לישראל שלא כדין הינו זכותה המדינה לקבוע את זהות הנכנס בשעריה. כך גם יש בעבירות אלו משום הכבדה על רשויות אכיפת החוק וכוחות הביטחון הנדרשים להשקיע משאבים לא מבוטלים כדי לטפל

בתופעה. על הסיכון הפוטנציאלי הטמון בחדירתם של שוהים שלא כחוק ראה רע"פ 3179/09 **מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל** (5.5.09).

בעבירת הסעת תושב השטחים הערך החברתי המוגן הינו מניעת העידוד לכניסה לישראל שלא כדין. שכן, אלמלא המסיעים, המלינים והמעסיקים אותם שוהים יחשבו היטב לפני כניסתם שלא כדין לשטחי המדינה. על הענישה במקרים אלו ראשית - יש להפנות לגישתו המחמירה של המחוקק כלפי המסיעים, המלינים והמעסיקים מאשר השוהים עצמם וזאת נוכח כך שאלו נמצאים בבחינת "חוטא ומחטיא". בעניין זה אפנה לרע"פ 3173/09 **מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל** (5.5.09), פסקה יא' לפסק דינו של כב' השופט א' רובינשטיין:

"אוסף את קולי לגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, שהם על פי רוב ישראלים העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם".

וכן ראה בעניין זה ע"פ 2789/13 **זין חמדי נ' מדינת ישראל** (4.8.13)

אשר לעבירת הנהיגה הפוחזת- הערך החברתי המוגן אשר נפגע על ידי מעשי הנאשם הינו הגנה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרכים. בתי המשפט עמדו על החשיבות במיגור תופעת הקטל בדרכים ועל תפקידם של בתי המשפט לתרומה במאבק תאונות הדרכים באמצעות השתת ענישה מחמירה על עברייני התנועה.

בעפ"ג 11059-04-15 אישר בית המשפט המחוזי עונש של 20 חודשים מאסר בפועל לצעיר בן 19 ללא הרשעות קודמות (הגם שביטל את עונש הקנס) שהורשע בעבירות של נהיגה פוחזת והפרעה לשוט.

בפסק הדין ע"פ **3802/10 אלון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות, מסירת ידיעות כוזבות ושיבוש מהלכי משפט, 30 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. נסיבות ביצוע העבירות שם לא כללו פגיעה ברכוש או באדם.

בפסק הדין ע"פ 5691/09 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), הושת עונש מאסר בן 24 חודשים על שוהה בלתי חוקי בגין עבירות דומות, שכללו גם פגיעה בניידת משטרה.

בפסק הדין רע"פ 10476/09 **סביח נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), אישר בית המשפט העליון עונש בן שנתיים מאסר בפועל, על נאשם שהורשע בעבירות דומות, גם שם תוך כדי ניסיון להימלט מן הדין.

בית המשפט העליון מצא לציין:

"המבקש הורשע בשרשרת עבירות חמורות, שיצרו סכנה לציבור. צודק בית המשפט המחוזי

בהזכירו את הכלל "עבירה גוררת עבירה" ביחס להתנהגותו של המבקש. התנהגות זו תחילתה בנהיגה ללא רישיון בלב העיר, אמצעה בהתעלמות מקריאות שוטר לעצור וסופה בחציית צומת באור אדום ובניגוד לכיוון התנועה ובביצוע פניית פרסה תוך עקיפת כלי רכב. בדרך נהיגה זו גרם המבקש לכלי רכב לסטות ממסלולם".

בע"פ 5691/09 מוחמד גבארין נ' מדינת ישראל (11.10.09) - אושרר עונש מאסר למשך 24 חודשים של שוהה בלתי חוקי בגין עבירות של נהיגה בפזיזות, שהייה שלא כדין, הפרעה לשוטר, נהיגה ללא רישיון וכן נהיגה ללא רישיון רכב וביטוח תקפים; נסיבות העבירה כוללות גם ניגוח בניידת משטרה.

בע"פ 10476/09 יוסף סביח נ' מדינת ישראל, נגזר עונשו של הנאשם שהורשע בעבירה של נהיגה בפזיזות, הפרעה לשוטר, נהיגה בקלות ראש, 24 חודשי מאסר בפועל, כאשר במסגרת הערעור בהסכמה הועמד העונש על 18 חודשי מאסר בפועל. בתיק זה דובר על נאשם צעיר ללא עבר פלילי.

בע"פ 8703/08 חליל נ' מדינת ישראל אישר בהמ"ש העליון עונש מאסר בן 18 חודשים בגין ביצוען של עבירות של נהיגה בפזיזות ורשלנות, הכשלת שוטר, ונהיגה ללא רישיון.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1671-09-13 סאלח נגד מדינת ישראל, (טרם פורסם) (01.12.2013), דובר בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של קשירת קשר לביצוע עוון, ניסיון הסעת שוהים בלתי חוקיים והסעת נוסעים בשכר, בכך שהסיע ארבעה שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע במקרה הנדון בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בערעור שהגיש הנאשם, קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש אשר נקבע על ידי בית משפט השלום בדין יסודו. יחד עם זאת, בשים לב לעובדה שבית משפט השלום חרג מעונש המאסר לו עתרה המאשימה, החליט בית המשפט המחוזי הקל בעונש שנגזר על הנאשם, והעמידו על שנת מאסר אחת בפועל, לצד ענישה נלווית.

בת"פ 57423-11-15 גזר מותב זה 13 חודשים על נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה פוזזת ברכב, הסעת שב"ח, כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון ונהיגה והפרעה לשוטר. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, הופחת העונש ל - 11 חודשים.

עוד בעניין זה ר' עפ"ג (מחוזי מרכז) 40405-10-10 מוסטפא עזאם נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (13.10.2010); עפ"ג (מחוזי מרכז) 25836-06-11 חיירי מסארוה בן סאלח נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (11.09.2011); עפ"ג (מחוזי מרכז) 965-02-10 עיאדה נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (26.04.2009).

פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים נמצאת במדרג הבינוני נמוך (כאשר נסיבותיו של תיק זה, בעיקרן, קלות משמעותית מחלק ניכר מהפסיקה שצוטטה לעיל). ככל שהדבר נוגע לעבירת ההסעה שאינה מדובר בהסעה בנסיבות מחמירות, כחלק ממערך הסעות מוסדר תמורת תשלום. ההסעה עצמה לא הייתה ברכב יעודי שנועד להקל על העברתם של השב"חים. הנאשם לא נמצא במרכז של עיר, אלא בסמוך לכביש 80 שנמצא ליד שטחי הרשות. הנאשם הינו שב"ח

בעצמו, ובכך יש לאבחנו מאזרח ישראלי המסיע שב"חים מטעמים כספיים ותוך ניצול מצוקתם הכלכלית של הנכנסים. מנגד, אשר נאספו על ידי הנאשם "על הדרך", וכנגזרת מכך ניתן ללמוד כי היכרותו של הנאשם עמם נמוכה, להבדיל מהסעת שב"חים שהינם בני משפחה ומטרת כניסתם ברורה לכולי עלמא.

בדומה, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, ככל שזו מתייחסת לעבירה של נהיגה פוחזת נמצאת אף היא במדרג הבינוני נמוך. נהיגתו הפוחזת נלמדת מפניית הפרסה והימלטותו של הנאשם מן המשטרה. הנהיגה עצמה הייתה שלא על הכביש, אלא סמוך לו. הנסיעה עצמה נעשתה בשעת בוקר שלא במרכזו של יישוב ואזור מאוכלס. ומכאן הפוטנציאל להביא לפגיעה במשתמשי הכביש נמוך יותר. מנגד, נהיגה זו מבוצעת שעה שהנאשם אינו אוחז בידו רישיון נהיגה כדין וללא ביטוח. לא זו בלבד הרי שהנאשם נמלט כאשר בכל אותה העת, נידת דולקת אחריו. התנהלות שכזו מלמדת על היעדר מורא מן החוק. הנאשם אינו נמלח בדעתו ועוצר מרצונו והדבר נעשה רק לאחר שגלגל רכבו התפוצץ. יתרה מכך, גם בשלב זה הנאשם אינו נעצר, אלא בורח לשוטרים ובסופו של מרדף, נעצר.

הנאשם מבצע את המיוחס לו בשעה שהמצב הבטחוני במדינת ישראל רעוע. עבירות הכניסה וההסעה יש לבחון גם על רקע המצב הבטחוני השורר באותה עת, וכנגזרת מכך סבורני כי יש מקום להחמיר עם מי אשר חוטאים בעבירות אלו בעת הנוכחית. ביחס לכך ר' בין היתר נימוקיו של בית המשפט בת"פ 44226-11-15, ת"פ 3939-12-15, ת"פ 65591-11-13 ות"פ 7206-12-15, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. כל הנימוקים באותם פסקי-דין שפורטו לעיל יפים גם לנאשם שבפניי בהבחנה המתבקשת.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם נע בין 6 ל- 20 חודשי מאסר בפועל.

בגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שקבעתי לעיל, ולקולא יש לתת את הדעת להודאתו אשר יש בה משום נטילת אחריות על מעשיו וחיסכון בזמן שיפוטי יקר. הנאשם נכנס לישראל לצורכי פרנסתו ומשפחתו. הנאשם אב ל- 11 לילדים, מצבו הרפואי אינו שפיר. בשים לב להיותו תושב השטחים, הרי שמעצרו ומאסרו קשים יותר מאשר על דרך הכלל, וזאת בהיעדר מעטפת תומכת.

מנגד ולחומרא, אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בעבירות דומות. בשנת 2010 הורשע הנאשם בעבירות דומות שעניינן כניסה לישראל שלא כדין והסעת תושב זר ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר בפועל. לכך יש להוסיף את העובדה כי לנאשם הרשעות תעבורה שאינן מוטעות, 12 במספר, הכוללות בין היתר נהיגה ללא רישיון רכב, נהיגה עם רכב שלגביו נתנה הודעת אי שימוש או רישיון נהיגה שפקע.

בשל האמור לעיל, יש לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד לצד משקל מה לשיקולי הרתעת הרבים נוכח נפוצות העבירות בהן הורשע וכן המצב הביטחוני הרעוע השורר במדינה בעת האחרונה.

מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 5

א. 7 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 29.8.2016;

ב. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל או עבירות שעניין הפרעה לשוטר או נהיגה ללא רשיון נהיגה;

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות של נהיגה פוחזת ברכב;

ד. שלושה חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רשיון נהיגה. פסילה זו תחל מיום שחרורו;

ה. 6,000 ₪ התחייבות למשך שנתיים שלא יעבור על העבירות בהן הורשע. לא תיחתם ההתחייבות בתוך 10 ימים מהיום. יהיה על הנאשם לרצות 20 ימי מאסר במצטבר לכל עונש אחר על מנת לכפות אותו לעשות כן.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ה תשרי תשע"ז, 27/10/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט